

Bijlage 36:

Verklaring van 26 april 2006 van mr. R.E. Gerritsen

VERKLARING

Roland Egbert Gerritsen, advocaat te Aalsmeer, verklaart hieronder het navolgende.

1. Ik heb kennisgenomen van het vonnis van 14 december 2005 van de Rechtbank Rotterdam in de zaak Westenberg/Smit – Kat. In die procedure is een door mij opgestelde verklaring van 5 januari 2005 in het geding gebracht. Ik handhaaf die verklaring.
2. Ik ben mij bewust van mijn geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht. Mijn cliënten, Poot c.s., hebben echter aangegeven dat zij geen bezwaar hebben tegen mijn getuigenis. Zij achten het voor de waarheidsvinding bevorderlijk dat door mij een getuigenis wordt verschaft. Ik heb mij dan ook bereid verklaard om als getuige terzake op 12 mei 2006 bij de Rechter-Commissaris een verklaring af te leggen. Op verzoek van mr. Smit leg ik hierbij op voorhand vast hetgeen ik terzake kan verklaren.
3. De Chipshol-zaak speelt vanaf 1992. Met de Chipshol-zaak is bedoeld het cluster van geschillen en procedures van de familie Poot en de aan hen gelieerde vennootschappen Chipshol Forward, Chipshol Holding en Land Vision versus de groep Van Andel en Forward Business Parks 2000. In de Chipshol-zaak ben ik sedert 1995 één van de advocaten van Poot c.s.
4. Uit eigen wetenschap kan ik verklaren dat ik begin 1997 een telefoongesprek met mr. Westenberg heb gevoerd. De gang van zaken was de volgende.
5. In 1996 heb ik namens Poot c.s. verweer gevoerd in een door de groep Van Andel aanhangig gemaakt kort geding bij de vice-president mr. Westenberg. Op 3 mei 1996 is in kort geding vonnis gewezen. Aan Poot c.s. werd een maatregel met zeer ingrijpende financieel-economische gevolgen opgelegd, namelijk het decertificeren van de aandelen waarin het onroerend goedbezit was ondergebracht. Daardoor verloren Poot c.s. volledig hun bestuurspositie in dat gremium. Ook werd op verbeurte van aanzienlijke dwangsommen een spreekverbod aan Poot c.s. opgelegd, alsmede een verbod om een enquêteverzoek wegens wanbeleid bij Forward Business Parks 2000, destijds nog Chipshol Forward geheten, in te dienen bij de Ondernemings-kamer.
6. De vice-president was van oordeel, ondanks gemotiveerd verweer, dat tussen partijen een overeenkomst tot stand was gekomen, die de opgelegde maatregelen rechtvaardigden. De vice-president gaf wel bevel aan Forward om een bodemprocedure te beginnen tegen Poot c.s. De Rechtbank Den Haag nam bij vonnis van 26 maart 1997 het oordeel van de vice-president over.

7. Zowel tegen het kort gedingvonnis van de vice-president als tegen het vonnis van de Rechtbank is hoger beroep ingesteld bij het Hof Den Haag. Het Hof Den Haag heeft beide vonnissen enkele jaren later vernietigd. Het kort gedingvonnis bij arrest van 22 februari 2000. In de bodemzaak vond een vernietiging reeds plaats bij arrest van 30 maart 1999. Het Hof kwam tot de tegenovergestelde conclusie van de Rechtbank en de vice-president, dat tussen partijen geen overeenkomst tot stand was gekomen. De jarenlange werking van het kort gedingvonnis heeft Poot c.s. evenwel grote parten gespeeld omdat het in feite de bedrijfsvoering (ontwikkeling van businessparks) lamlegde.
8. Ten aanzien van de door de vice-president gelaste bodemprocedure bij de Rechtbank Den Haag deed zich in mijn visie een vreemde gang van zaken voor. In het kader van die bodemprocedure zijn voorlopige getuigenverhoren gehouden ten overstaan van mr. Van der Windt. Met de advocaat van de wederpartij bestond de afspraak dat de bodemprocedure voorlopig werd opgeschort in afwachting van de afloop der getuigenverhoren, die naar verwachting in februari/maart 1997 zouden kunnen worden afgerond. De enquête werd door de rechter-commissaris mr. Van der Windt - ondanks een nog lopend verzoek van Poot c.s. om nog een getuige te horen - eind januari 1997 afgesloten.
9. In strijd met die afspraak werd door de procureur van de wederpartij vlak voor de kerstdagen 1996 een zgn peremptoir aangezegd met een termijn van 14 dagen, precies vallend in het kerstreces, waardoor ik werd gedwongen van dit reces terug te keren om een conclusie van antwoord in te dienen. Deze conclusie is in januari 1997 ingediend. De rolrechter stond geen repliek/dupliek toe. De wederpartij vroeg pleidooi aan. Van mijn procureur in Den Haag werd bericht ontvangen dat de Rechtbank een pleidooi had bepaald in februari 1997. Dat was op zich zeer verrassend, omdat geen overleg over deze datum met de advocaten van partijen heeft plaatsgevonden, noch met de Rechtbank. Ik was niet zoals gebruikelijk via mijn procureur door de Rechtbank uitgenodigd om verhinderdata op te geven. De vastgestelde pleidooidatum convenieerde echter niet, omdat de heer Poot Sr. op dat moment op wereldreis was en ikzelf een geldige reden voor verhindering had.
10. Ik ben op onderzoek uitgegaan bij de Rechtbank Den Haag hoe dit in elkaar stak. Ik ben er toen op gestuit dat de pleidooidatum was vastgesteld door mr. Westenberg in zijn hoedanigheid van rolrechter. Dat verbaasde mij wel, temeer omdat ik de indruk kreeg dat de rolrechter dus een zodanige sturing aan het procesverloop had gegeven, dat daarmee als het ware de nog lopende hoger beroepzaak in kort geding werd ingehaald. Inmiddels was namelijk bekend geworden dat het Hof Den Haag ook een pleidooidatum had vastgesteld ook op een datum in februari 1997. Ik vermoedde dat dit gegeven ambtshalve bekend was bij de rolrechter.

11. Poot c.s. en ikzelve waren van oordeel dat deze gang van zaken vraagtekens oproep. Dat was voor mij ook de reden om met de Rechtbank contact op te nemen.
12. In dat kader heb ik telefonisch contact gehad met de Rechtbank. Eerst met een griffiefunctionaris en daarna met mr. Westenberg. Ik weet niet meer of ik hem heb gebeld of dat hij mij heeft teruggebeld. Wel herinner ik mij goed de inhoud van dat telefoongesprek.
Ik heb aan mr. Westenberg mijn bezwaren tegen de gang van zaken bij het vaststellen van de pleidooi datum kenbaar gemaakt en hem gevraagd waarom er geen overleg over die datum was gepleegd. Mr. Westenberg deelde mij daarop mede dat de Rechtbank enige tijd tevoren met mijn secretaresse contact zou hebben opgenomen, die daarop zou hebben gezegd dat ik beschikbaar was. Ik heb mr. Westenberg medegedeeld daaromtrent niets van mijn kantoor te hebben vernomen. Bij navraag later in mijn kantoor bleek geen der secretaresses te kunnen bevestigen dat er een gesprek met de Rechtbank of mr. Westenberg was geweest.
13. Ik heb mr. Westenberg in dat telefoongesprek om uitstel van de pleidooi datum verzocht. Daarbij heb ik nog gewezen op het belang dat de heer Poot Sr. eraan hechte om bij deze comparitie aanwezig te zijn. Mr. Westenberg was als rolrechter echter van mening dat dat belang geen aanleiding gaf de pleidooi datum te verplaatsen.
14. In dat telefoongesprek bleek zeer - tot mijn verrassing - dat mr. Westenberg ook zou fungeren als voorzitter van de Handelskamer ten overstaan waarvan de pleidooien zouden worden gehouden. Ik heb toen aan mr. Westenberg mijn bezwaren tegen zijn voornemen kenbaar gemaakt, met name omdat mr. Westenberg ook al in deze casus een kort geding-vonnis had gewezen. Mr. Westenberg wees mijn bezwaren af, waarna het telefoon-gesprek is beëindigd.
15. Ik heb toen met Poot c.s. overleg gevoerd over de ontstane situatie. Er zijn toen verschillende opties overwogen. Eén van de opties was een wrakings-verzoek contra mr. Westenberg. Dat is echter een zwaar middel, dat ook repercussies zou kunnen hebben voor Poot c.s. Mijn voorstel is toen gevolgd om een onderhoud aan te vragen met de president van de Rechtbank Den Haag, toenmaals mr. A.H. van Delden. Ik heb vervolgens een afspraak met mr. Van Delden gemaakt en heb enkele dagen later met hem gesproken.
16. Ik heb de president uiteengezet dat ik een probleem had met de bovengeschetste gang van zaken; maar er sterk de voorkeur aan gaf dit op een hoffelijke wijze te regelen en wel in die zin dat mr. Westenberg via de Rechtbank verzocht zou worden zich vrijwillig terug te trekken als voorzitter van de Handelskamer. De president gaf aan de situatie te begrijpen doch van oordeel te zijn daar zelf niet veel aan te kunnen doen. Hij zag maar één mogelijkheid en gaf mij advies een formeel wrakingsverzoek bij de Rechtbank in te dienen.

17. Dat is kort daarop dan ook bij de Rechtbank ingediend. Enkele dagen later ontving ik een telefoontje van de griffie. De naam van de functionaris herinner ik mij niet meer. Men deelde mij mede dat mr. Westenberg wellicht bereid was zich terug te trekken wanneer ik het verzoek om wraking zou intrekken. In overleg met Poot c.s. heb ik nog een enkele maal contact gehad met de griffie, waarna mij het bericht van de Rechtbank bereikte dat mr. Westenberg had besloten zich terug te trekken. Het wrakingsverzoek heb ik toen ingetrokken, omdat daaraan feitelijk was voldaan. Het gevolg daarvan was dat de Handelskamer door een andere rechter werd voorgezeten.
18. Mr. Smit heeft mij voorgehouden dat in de tegen hem uitgebrachte dagvaarding het volgende wordt gesteld:
- "Mr. Westenberg heeft nimmer met advocaten gebeld in verband met de vermelde procedures. Eventueel telefonisch contact tijdens de griffie van de Rechtbank betrof overleg aangaande (verhinder)data".*
19. Dat moet ik dus weerspreken gezien hetgeen ik hierboven heb verklaard. Bovendien lijkt dat in strijd met hetgeen reeds in 1997 bekend was, gezien de open brieven van mr. E.J. Numan in NRC Handelsblad, waarin mr. Numan bevestigt dat mr. Westenberg met mij telefonisch contact heeft gehad. Opmerkelijk daarbij is dat mr. Numan namens mr. Westenberg in NRC Handelsblad schreef dat de raadsman van Poot c.s. (lees ondergetekende) in dat telefonisch contact met mr. Westenberg geen bezwaren zou hebben gehad tegen het feit dat hij zitting zou nemen in de Handelskamer en dat ik dat namens Poot c.s. zelfs zou hebben toegejuicht. Indien mr. Westenberg deze informatie aan mr. Numan heeft gegeven is dat onjuist, nu dat volledig in tegenspraak is met het feit dat ik om een onderhoud met de president heb verzocht waarin ik nu juist bezwaar tegen de geschetste gang van zaken maakte.

Schiphol-Rijk, 26 april 2006



R.E. Gerritsen.